

Péntek Imre

Sarkatlan ünnep

(Részlet)

Fennhéjázó előzmény

Nehéz léptekkel jött minimális kísérettel
kiszolgáltatta magát ezt mindenki láthatta
talán tárgyalni akart mielőtt elintézték volna
talán elhegedülni valamiféle vallomást
nem lehetett biztos senki a bizonytalanság ott
lógott a levegőben meg kellett volna érteni szándékát
de csak rontották a helyzetet ott a favágítónál
hullott a forgács a körülmény egyébként első rangú
napsütés és pára ködök itt-ott kis felhők a homokváracon
zászlók a lelkesedés árja felcsapott egészen a part pereméig
lehetett volna ez egy első fejezet egy dicsőítő albumban
amit kiszáradt tollal és az alázatos írnok
az ormótlan papír felületére csak kellett volna
egy üdvözítő hieroglifa a jelírástos szöveg elején
de a léptei akkor is óriásikat döntöltek
meg kellett volna fejteni ezen döntölések értelmét
de értelmetlenek voltak rá – vagy mi a szösz?
és homályos képpel bámulták a kapubálványt
elkeseredetten mint akinek nincs ki a négy kereke
csak minimális ütközőkkel van felszerelve
titátááá – hallik az ütközések parádéja
a végtelen harcmező cicaütközeteiről
ez már padosszentimrei csata nyílnak/nyalnak
az ejtőernyők a gondolák a rontott esernyők
melyeken előmlik a világító ár/am és jókedvét
köszörüli minden jótét lélek – vagy hogy?
A borkorcsolyák száguldanak széthordják
a süteményeket köztük a százhat lapos levelest
de ő csak int legyint a másolatot egyszerűen szétabritolja
a kísér(l)ete eloldalog ezt már nem bírja nézni
ahogy felkapaszkodik az emelvényre hogy elmondja
üdvözítő beszédét melyet nem bír hallgatni senki

a fültanúk elmenekülnek az oboahallgatóság
még kitart valameddig e magatartást még értékelni fogják
mint a kismalacot a májusi vásáron ahol közismert az olcsóság
és még a szűkkeblűek is kiürítik nyálkás erszényüket golyabáli
nagylelkűséggel de sokan tekintenek űrá kimelkedőek kellemei
bár még azt sem tudják – nő-e vagy férfi?
(s közben feketére vált az ég, amire nem kérte senki)
a léptek elvesznek elnyelődnek a süppedős avarban
és már eltűnik eltűnedezik mint szürke szamár a ködben
a jelen(t)és is mind bizonytalanabb bár reflektorok pásztázzák az eget
és a földet a félreértett jószándék betakarja leplével az alamuszi árkádokat
hogy az áldozati oltár minél fényesebben ragyogjon a koromtalan sötétségben
a lényeg azonban: megérkezett(valahová) lapát kezével felmarkolta a levegőt
és maga mögé söpörte így emeli az ünnepély fényét míg a hernyótalpak
körbe-körbe járnak – nem násztánc ez nem annál nemesebb hódolat
a vizilények ájtatossága a nagy ordítás is csak éppen megpiszkálja
a hangyabolyok nyakkendőjét amit ismét szabálytalan mozdulatokkal
kötött meg a bérenc ez még/már a kor ügyetlensége a férfias felháborodás
sziklavértje amiről elpattannak a golyók/golyhók és az erőszakos mise
miserábljai hullanak az ájtatos csendbe amit csak a sikolyok kísérete zavar meg
azt hitték a szertartás elmarad de az olcsó homokfutók csotrogányai
alaposan becsoszognak – bele a szöveg/test közepébe, ahonnan hirtelen
angyalok szállnak fel pedig állhatatos akadálypályák tonyosultak elébük
valahol köztük volt ő is már talpra állt (jellemileg is) és kockázatos kerülőre
vette a dolgot és ki tudta már a nagy golyózáporban mely osztagokat ért halálos
találat de a nehéz léptek felverték az őserdő csendjét a bokrokról cseppek hul-
lottak alá és a hurkok pányvák hálók örömtüzek özöne sem ártott neki lekerült
a napirendről illetve a láthatárról ahol héthatarra sütött az áldatlan nap pedig
a baglyok már előkészítették a mérgezett káposztát kinyúlt kanegérrel de még
búcsút intett a felvert féleszűnek akiről kiderült hogy végtelen okos fickó több
doktorátust hord a farzsebében de nyakörvére spórolt egész éven át pedig a bé-
rek alacsonyan szárnyaltak és púpos tányérok púpja elakadt a sűrű hóesésben

Az elakadt tányérok éneke

A négy kerék birokra kelt,
és harcolt a semmivel,
s elveszté bár a kerti pert,
a menekülés már fél siker.

Aranypénzre vált a vád,
kinek a nyoma elakadt,
ki nyitja meg a friss szabályt,
a csepegő csap alatt?

De a fogat már átrepül
a süppedős, békás réteken,
s marad mögötte csendes úr,
imádják, mindig így legyen.

1. *Fejlemény*

Elég volt a trópusokból a kórus így kiáltott
és csinált egy szaltószabadságot N. G. tiszteletére
bár a környezet nem a legalkalmasabb erre a mutatványra
ám egyébként elnyerte a San Remó-i kocsiverseny galoppdíját
és mindenképpen hősieles teljesítmény ananászlével leöntve
(valahogy nem lát bele a szöveg közepébe, pedig minden a
centrumon múlik, a célfutamon, ahogy az araszoló autók
besurrannak az egérútba, végül is az is egy bűvőhely,
ha a hunyó egy ostoba práter, akinek forgalma sincs a kereskedelmi
árrés logikájáról, csak a zilált dallamok süvölvényét értékeli,
aki kékharisnyásan mutatványozik a keresztüllőtt pódiumon)
Természetesen őt keresi a kommandó gyönyörű terepszínű egyenruhában,
náluk a dzsipiesz, a tájoló, a kutyaszimant – ami gördülőképesse
teszi a fuvaltatot a hamisjátékosok szenvedélyének ellenére
És akkor valaki felkiált: *Hol van még a holnap?*
Ezzel mint egy jelt adott a lesipuskások bandériumának
akik a hegyekben álló kandiscukrot jégcsákánnyal aprítják
hiába hangzik a biztatás: *Hangulatmalacok előre!*
Azonnal kibontják a málnapiros lobogókat, és nagy tüntetés
készül a havas virágágyak ellen meg lehet érteni a felfordulást
Néhány plakáton tűnik fel – nehéz léptekkel – mint egy ólom madár
így adva tudtára a kedves közönségnek, hogy az elvi barikádokon
nincs helye szemmelverésnek, szelleműzésnek és egyéb szemirábilis
ügyefogyottságnak

Dal a szemmelverésről

A fagytanal mezőkön hócsizmában járnak,
tapossák a lila lángokat, melyek olykor elaluszna,
nagy változás lesz itt, nem kell hozzá pár nap,
a gyógyszerész csapat pirulákkal nyugtat.

A hisztéria csak később érkezik, nem taxival és nem is
gyorsvonattal, de előbb gyors lábmosásba téved,
ám mindenképpen az édes bűnbe visz,
hódolva a két oltár grandiózus szemüvegének.

Előtotyognak az áldozati hódok, pingvinek,
mielőtt nagy kannákba vérüket vennék,
s átadnák a totális hajcihőt, de nincs kinek,
bár kétségtelen: nem tetszik az aluszékony nemlét.

S mielőtt a fellógtják a véres koncot,
a félberágott (egyéként jó ízű)terelőfára,
éneket kántálnak a strandpapucsos boncok,
ám a dalos hódolat elhangzik, mindhiába –
és le kell nyírni a súlyos, életveszélyes loboncot.

de hol lehet ő, az ártatlan tempóvesztő
a kétszeres honi disznóvesztes hol csörögnek
érdemkeresztjei, hol csűngenek méretes heréi
melyek lázba hozzák a sárló asszonyszemélyeket
és alsószoknyájuk véres terítékét az asztalra borítják
ezzel is bizonyítva határtalan szűzességük különceit
melynek adott esetben dzsungelvágó késsel vágják át
s torkát parázna dolog ez belátható elutasítást szűl
minden vonalon a gondosan megrágott nadragulyát
próbálják pótolni vele de hol van ő a kereskedelmi iskolában
tanítják félpucéran pár nyakleves azért nem árt
a végtelen árnyalatok kifejezésére és hol van még a
Holdhát amit azért időnként meg kell mosni
jobb körökben azért ez így szokás a tanmenet így határozza meg
be kell írni a naplóba a szokatlan eseményt hajmeresztő
képtelenség és könnyelműség amivel őt elengedik a fülük

mellett pedig a megoldás kulcsai ott csörögnek lyukas zsebében
pár szem savanyú cukor mellett Pici poros/piros bogyók füstölése
azért nem árt a szemfényvesztők örömeire mielőtt kivetik a végtelen
türelem hálóját a megveszekedettek ünnepére a dallamok már szárnyalnak
de a nyomozás nem halad hol van ő hogy elénekelje a gonosz áriát
a John Mayer A papa beteg című operettjéből amelyben két bronz
gnóm sakkozik a főtéren igyekeznek felborítani a súlyos kőtáblát
erőfeszítésük hiábavaló mert a csónakázó tó farvizén csodaszép
hattyúk navigálnak

elhangzik az *Éjtidő* c. dal.

Kacsapánt, kacsapánt,
habzik a torony léke,
ne lőjünk marcipánt
az ős ellenségre.

Barika, karika
átugorni kéne,
nem együtt, pariba'
hogy a körbe érij be!

Éjtidő, éjtidő,
éjtidőnek lánc,
nem kell a fejfedő,
ha be vagy bugyolálva.

A vizsgálatok ezernyi ráadása elmossa kétségeket
pedig a hangulat egyre romlik a kristályeső sem mossa el
az évszázados szennyet ami leülepedett a virágos járócsempékre
amelyre felfogták a gyógyulás utolsó reményét
A féltékenység ezernyi jelét érzékelték mert ha valaki
elbújt elbujdokolt neki ez tökéletesen sikerült
a város romhalmaz a csillagos üzem ócskavastelep
az alagutak megdagadt giliszták átfúrták a legszilárdabb
pontokat is s nagy táblák tűntek fel:
Ne hunyorogj! Ne vizelj magad alá!
Sokan félreértették a katasztrófát viccnek rossz humornak vélték
s ezért nevetni kezdtek a hónuk alá csapkodva:

A vízhányó hegyeken
által nem megy egy szúnyog,
a szintévesztő denevér,
nem bagoly, mégis huhog.

Játszik az abrincsos torony
magos labodával,
majd úgy vágják orron,
hogy vére kiárad.

Három szexis kiscica
labdázik a réten,
mind a három kis picca,
kandúroknak réme.

Jön a piros luftballon
kövérre dagadva,
s elárad a nyugalom
felzavart patakja.

A tanácskozásnak ezernyi célja volt a csendes
háborús közhelyen a magas polcokra is ültek
nem azokat az undorító szűk ruhákat tépték magukra
amik felérek egy elcseszett divatbemutatóval
szóval kiöltöztek töménytelen szalagok girlandok
kíséretében a fejdíszekről nem is beszélve
a kalapok lesuhanó karimája eltakarított egész ármádiát
de nem is hivataloskodott senki iszonyú félenkség vett erőt
a legtöbben egyesek kidagasztották izmaikat mások a nemi
szervükkel akartak operálni a férfiak jeges terpeszbe álltak
és úgy meresztették az égre fénylő oboájukat a nők
esős vidéket utánoztak nagy tócsának álcázva megnyíló
vulvájukat egyszóval tökéletes volt a készülődés elővették
a Nagy Zöld Könyvet is amibe csakis a nevezetes eseményeket
pingálták zerge tollal a megpenészedett pergamenre
miközben dőlt áradt a fekete ténta a bűzös lé mely akár
trágyalé is lehetett volna de a hatalmas tollak belemerültek
az árnyékos pöcegödörökbe hogy imigyen szolgálják a kivilágított
hétmérföldes örökkévalóságot habos kávéval omlós kuglóffal

meg ami befért az ünnepi lakomába kozmetikai kezeléstől
ágyék és heremegszakadásig hogy három utca járt nézelődni
kiguvadt szemmel hogy ki hogyan veri szét a kegyetlen menetet
pattogtak az ostorok a hájas lócsiszárok zsolozsmás énekeket zengetek
és ezennel véget ért az első félresiklás

Bebuquins bár (1983, akril, vászon, 185×180 cm)